

Mål T-122/05

Robert Benkö m.fl.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Beslut 2004/798/EG — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den kontinentala biogeografiska regionen — Personer som är direkt och personligen berörda — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (första avdelningen) av den 19 september 2006 . . . II - 2943

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; rådets direktiv 92/43; kommissionens beslut 2004/798)

2. *Europeiska gemenskaperna — Domstolsprövning av lagenligheten av institutionernas rättsakter*
(Artiklarna 230 fjärde stycket EG, 234 EG och 241 EG)
3. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen*
(Artikel 230 fjärde stycket EG; rådets direktiv 92/43; kommissionens beslut 2004/798)

1. För att en sökande skall vara direkt berörd, i den mening som enligt artikel 230 fjärde stycket EG krävs för att en talan om ogiltigförklaring skall tas upp till sakprövning, förutsätts att en ifrågasatt gemenskapsåtgärd har direkt inverkan på sökandens rättsliga ställning och att den inte lämnar dem, till vilka åtgärden riktar sig och som skall genomföra den, något utrymme för skönsmässig bedömning, eftersom åtgärden har en rent automatisk karaktär och endast följer av gemenskapslagstiftningen utan att några mellanliggande regler skall tillämpas.

omfattas av påverkar nämligen inte direkt deras rättsliga ställning.

Det föreskrivs visserligen i artikel 4.5 i livsmiljödirektivet att ett område, så snart det har förts upp på listan över områden av gemenskapsintresse som avses i artikel 4.2 tredje stycket, skall omfattas av bestämmelserna i artikel 6.2–6.4 i nämnda direktiv. De nationella myndigheterna har emellertid ett visst handlingsutrymme enligt dessa bestämmelser. Det faktum att ett område förts in i förteckningen över områden av gemenskapsintresse ger följaktligen inte några precisa upplysningar om vilka åtgärder de nationella myndigheterna kommer att vidta enligt direktivets bestämmelser.

Fastighetsägare är inte direkt berörda av beslut 2004/798 om antagande, enligt direktiv 92/43 om bevarande av livsmiljöer, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den kontinentala biogeografiska regionen. Den skyddsordning som föreskrivs i artikel 6.2–6.4 i direktivet och som sökandenas mark enligt det ifrågasatta beslutet

Även om allvarliga ekonomiska följder och rättsliga nackdelar i form av ökade administrativa kostnader och minskade värden på sökandenas fastigheter skulle vara en direkt följd av nämnda beslut så

gäller dessa verkningar inte den rättsliga ställningen för dessa fastighetsägare utan endast deras faktiska situation och de kan således inte anses direkt berörda.

att begära förhandsavgörande från EG-domstolen angående denna fråga.

(se punkt 49)

(se punkterna 35, 38 och 46–47)

3. Beslut 2004/798 om antagande, enligt direktiv 92/43 om bevarande av livsmiljöer, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den kontinentala biogeografiska regionen i vilket områden i Österrike utses till områden av gemenskapsintresse berör inte personligen de kommuner inom vars territorium dessa områden är belägna.

2. Det har i fördraget, dels genom artiklarna 230 EG och 241 EG, dels genom artikel 234 EG, inrättats ett fullständigt system med talemöjligheter och förfaranden för kontroll av huruvida de rättsakter som antas av institutionerna är lagenliga. Denna kontroll har anförtrotts gemenskapsdomstolen. I detta system har fysiska eller juridiska personer, som på grund av de sakprövningsförutsättningar som föreskrivs i artikel 230 fjärde stycket EG inte kan föra talan direkt mot gemenskapsrättsakter med allmän giltighet, möjlighet att åberopa att en sådan rättsakt är ogiltig, antingen indirekt vid gemenskapsdomstolen enligt artikel 241 EG eller vid de nationella domstolarna, och därvid förmå dessa, som själva saknar behörighet att pröva giltigheten av gemenskapens rättsakter,

Även om det skulle antas att dessa kommuner är behöriga att genomföra livsmiljödirektivet, kan denna behörighet inte särskilja dem i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG, eftersom deras rättsliga ställning i detta hänseende nämligen inte skiljer sig från den rättsliga ställningen för alla andra nationella myndigheter med ansvar för att genomföra direktivet, och särskilt artikel 6.2–6.4 i detta. Med hänsyn till att de klassificerade områdena har fastställts på ett allmänt och abstrakt sätt i det ifrågasatta beslutet gör sig dessutom den eventuella påverkan som skyldigheterna enligt livsmiljödirektivet har på utövandet av sökandekommunernas befogenheter att planlägga och bevara sitt territorium gällande på samma sätt

för samtliga kommuner som innefattar ett område som klassificerats i det ifrågasatta beslutet.

Det allmänna intresse som en regional eller lokal administrativ enhet, i egenkap av behörig myndighet i ekonomiska och sociala frågor inom sitt territorium,

kan ha av en utgång som är gynnsam för den ekonomiska utvecklingen i området är inte i sig tillräckligt för att enheten skall anses vara berörd i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG av rättsakter med allmän giltighet.

(se punkterna 61–64 och 72)